

Żaneta Kubic

**Księgozbiór Sebastiana Sierakowskiego, rektora Szkoły Głównej
Krakowskiej w latach 1809-1814, w zbiorach Biblioteki Jagiellońskiej**

Sebastian Alojzy Sierakowski (1743-1824) – jezuita, kanonik krakowskiej kapituły katedralnej, senator Wolnego Miasta Krakowa, ostatni polski kustosz koronny, rektor Szkoły Głównej Krakowskiej w latach 1809-1814 – był posiadaczem księgozbioru domowego, którego wielkość jest szacowana na 1 309 dzieł w około 1 500 woluminach. Swoim legatem przekazał ją Bibliotece Uniwersyteckiej, w której zbiorach zachowała się do dnia dzisiejszego jako księgozbiór rozproszony. W głównej części rozprawy przedstawiono wyniki analizy bibliologicznej księgozbioru S. Sierakowskiego, uwzględniającej jego strukturę, charakterystykę i stan zachowania. Analizę tę oparto na katalogu prezentującym wyniki badań nad rekonstrukcją rektorskiego księgozbioru, przeprowadzonych przez autorkę dysertacji. W rozprawie ukazano księgozbiór jako warsztat pracy S. Sierakowskiego oraz jako świadectwo jego rozległych zainteresowań. Przeprowadzono także analizę porównawczą kolekcji z innymi kolekcjami doby Oświecenia. Na potrzeby rozprawy opracowano metodykę rekonstrukcji księgozbiorów rozproszonych z wykorzystaniem metody bibliograficznej.

Kraków, 10 października 2016 r.